

Dosarul nr. 2ra-1330/18

Prima instanță - (Judecătoria Călărași) V. Criucicova

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, A. Minciuna, M. Moraru

ÎNCHEIERE

4 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de XXX,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de XXX împotriva
Instituției Medico-Sanitară Publică „Spitalul Raional Călărași” privind încasarea
prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, prin care a fost
admis apelul declarat de XXX și s-a modificat hotărârea Judecătoria Călărași din 21
septembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 06 februarie 2015, XXX s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de
chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică „Spitalul Raional
Călărași” solicitând încasarea sumei de 300 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În argumentarea de fapt a acțiunii, reclamantul a menționat s-a născut la 22 aprilie
1992 și a fost crescut și educat în familia soților XXX și XXX. Însă în anul 2010 a aflat
de la părinții săi că el nu este fiul lor biologic și că de fapt părinții săi biologici sunt
XXX și XXX.

De când au început nedumeririle s-au întreprins mai multe măsuri, pentru a stabili
adevărul a apelant la Spitalul Raional Călărași, însă fără nici un rezultat pozitiv,
instituția motivând că nu există probe ce ar confirma schimbul copiilor.

În luna ianuarie 2012, XXX, XXX, XXX, XXX și XXX au dat analiza sângelui,
pentru a fi determinată maternitatea și paternitatea. În baza analizelor colectate a fost
efectuat un Raport prin care s-a constatat că XXX este fiul biologic a lui XXX și XXX,
iar XXX este fiul biologic a lui XXX și XXX.

Totodată, și rezultatele testului AND, efectuat în or. Londra, la 07 februarie 2012,
a atestat cele indicate supra.

După acumularea probelor, XXX și XXX s-au adresat către instituția medicală cu
solicitarea a le fi acordat un prejudiciu moral, pentru cele întâmplate, însă instituția nu a
dat un răspuns și astfel, ultimii s-au adresat în instanța de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Călărași din 29 ianuarie 2014, acțiunea a fost admisă

parțial. S-a încasat din contul Instituției Medico-Sanitară Publică „Spitalul Raional Călărași” în beneficiul lui XXX și XXX 50 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral. Hotărâre menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2014 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 septembrie 2014.

Reclamantul a relatat că potrivit documentului eliberat de Maternitatea nr.2 or. Călărași, este indicat că XXX a născut un copil de 4,300 kg, pe când la externare avea doar 3,250 kg și era cu câțiva centimetri mai mic, fiind făcută o corectare de angajații spitalului. La fel, și în documentul eliberat XXX, este indicată greutatea copilului cu o corecție, precum că ar fi născut un băiat de 4,200 kg, dar este vizibil că inițial a fost scris 3,200 kg.

Faptul precum că a avut loc substituirea copiilor la naștere în maternitatea este constatat și prin ordonanța Procuraturii Călărași privind neînceperea urmăririi penale din 17 iulie 2013.

XXX a susținut că prin acțiunile instituției medicale i-au fost cauzat un prejudiciu moral, manifestat prin suferințe psihice, stare de șoc, depresie, amintire negative, pe parcursul anilor a trăit cu senzația că totuși nu este copilului lui XXX și XXX, deoarece fizic nu era nici o asemănare între ei.

Prin hotărârea Judecătoriei Călărași din 21 septembrie 2015, acțiunea înaintată de XXX a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul Instituției Medico-Sanitară Publică „Spitalul Raional Călărași” în beneficiul lui XXX 20 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, 100 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, în total suma de 23 100 de lei. În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Călărași din 21 septembrie 2015, la 21 octombrie 2015, XXX a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii menționate supra și emiterea unei decizii de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, a fost admis apelul declarat de XXX.

S-a modificat hotărârea Judecătoriei Călărași din 21 septembrie 2015, prin majorarea cuantumului prejudiciului moral de la suma de 20 000 de lei la 50 000 de lei.

În rest hotărârea s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța a constatat că schimbul copiilor a avut loc la maternitatea din or. Călărași, fapt confirmat în cadrul unui alt dosar, printr-o hotărâre judecătorească, devenită definitivă și revocabilă. Aceste circumstanțe sunt degrevate de probațiune prin prisma art. 123 alin.(1) Cod de procedură civilă.

Curtea a mai reținut că în urma substituirii copiilor nou-născuți, din imprudența personalului instituției medicale, XXX a crescut și s-a educat într-o familie străină, prin ce i-a fost pricinuită o durere sufletească care nu este posibil de recuperat decât prin stabilirea unui prejudiciu compensator suferințelor. Totuși suma de 300 000 de lei, instanța a considerat-o exagerată.

La aprecierea prejudiciului moral instanța a ținut cont de principiul echității și de jurisprudența Curții Europene în cazuri similare.

La 27 aprilie 2018, XXX a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivare, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel. Mărimea compensației stabilită de instanța de apel, cu titlu de prejudiciu moral este mică și nu îi aduce o satisfacție echitabilă.

Când a aflat că XXX este tatăl său biologic, acesta deja era decedat, și astfel, nu a avut posibilitatea de al cunoaște, iar mama care era grav bolnavă a decedat și ea peste ceva timp, fapte ce i-au afectat foarte mult stare sa psihică.

XXX relevă că se simte un copil al nimănui, iar pentru a se întreține este nevoit să plece la muncă în Federația Rusă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 16 decembrie 2015.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit scrisorii de comunicare, Curtea de Apel Chișinău a expediat participanților la proces copia deciziei motivate la 23 decembrie 2015. Date referitoare la recepționarea decizie de către recurent nu sunt la materialele dosarului.

Recurentul susține că începînd cu 31 mai 2016, a fost condamnat în Federația Rusă la 2 ani privațiune de liberate și a fost eliberat la 28 ianuarie 2018, iar cu decizia instanței de apel a făcut cunoștință când a revenit în Republica Moldova, la 25 februarie 2018.

Cererea de recurs a fost declarată la 27 aprilie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii

a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de XXX, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de XXX.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu

Luiza Gafton

Dumitru Mardari